

BRUGGE NOORWEEGSEKAAI

2016J69 & 2016J77

Archeologienota

DEEL 3: Programma van Maatregelen

Pieter LALOO

Project:

Brugge Noorweegsekaai

Opdrachtgever:

Dhr. en Mevr. Braet Pascal – Deceuninck Rosy
Damse Vaart-Zuid 54
8310 Sint-Kruis

Uitvoerder:

GHENT ARCHAEOLOGICAL TEAM bvba (GATE)
Sander VAN DE VELDE, Pieter LALOO, Ruben VERGAUWE

© 2016 - GHENT ARCHAEOLOGICAL TEAM bvba

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd of aangepast worden, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden onder enige vorm of wijze ook, elektronisch, mechanisch, door fotokopie, zonder toestemming van Ghent Archaeological Team bvba.

Inhoud

INLEIDING..... 4

DEEL 3 : Programma van Maatregelen 5

INLEIDING

De initiatiefnemer plant de verkaveling van een perceel in de Noorweegsekaai nr. 50 te Koolkerke (Brugge).

Concreet zal een bestaand kadastraal perceel: Brugge/Afd.17/Sectie1/211A2 opgesplitst worden in twee individuele kavels. Op één van beide is reeds een private woning aanwezig. De bestaande driegevel woning deelt één zijde met een als bouwkundig erfgoed beschermde structuur op het kadastraal perceel Brugge/Afd.17/Sectie1/211F. De geplande ingreep in de bodem beperkt zich tot de funderingsoppervlakte van het nieuwe woonhuis op het noordoostelijke van de twee kavels. Reeds aanwezige garage- en tuinopbergruimten blijven ongewijzigd. Ook de aan de twee bestaande opritten wordt niets gewijzigd.

Koolkerke is niet gelegen in een vastgestelde archeologische zone, of een beschermde archeologische site.

GATE werd door de initiatiefnemer aangesteld om deze archeologienota op te maken.

DEEL 3 : Programma van maatregelen

1. Gemotiveerd advies over het al dan niet moeten nemen van maatregelen

1. Volledigheid van het uitgevoerde onderzoek

Op basis van het gevoerde bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek werd voldoende informatie ingewonnen omtrent het archeologisch potentieel van het projectgebied en de impact van de geplande werkzaamheden hierop.

2. Aanwezigheid en waardering van een archeologische site

Het projectgebied bevindt zich in Koolkerke (Brugge, provincie West-Vlaanderen). Het onderzoeksgebied valt er volledig samen met één kadastraal perceel (211A2). Binnen het onderzoeksgebied werd nog geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. Het gebied is klein (ca. 4000 m²) en de geplande bodemingreep kleiner (ca. 207 m²). Het terrein is gelegen op antropogeen opgehoogde bodem. Het wordt omgeven door een hele resem sites met erfgoedwaarde. Het gaat echter steevast om historisch gesloten gehelen, waarbij toekomstig onderzoek geen bijkomende delen aan het licht zal brengen. Een groot deel van de locatie is eveneens zichtbaar op historisch kaartmateriaal en dateert tussen de late middeleeuwen en de 20ste eeuw.

Door middel van een landschappelijk booronderzoek werd onderzocht in welke mate de ophoging lokaal aanwezig was en of er onder het gekarteerde ophogingspakket nog een bodem stak met archeologisch potentieel.

Beide boringen tonen echter een vrij simpel beeld van de lokale bodemopbouw. De bodem is opgebouwd uit hoofdzakelijk een pakket van antropogene oorsprong bovenop een C-horizont waarvan de oorspronkelijk bodem is verdwenen. Op basis van de quartair geologische kartering kan dit in situ substraat worden aangeduid als marien zand van Holocene ouderdom.

Bij vergelijking van beide boringen blijkt dat het antropogeen pakket in de tweede boring minder diep reikt dan bij boring 1. Tussen beide boringen zit een verschil van ca. 30 cm. Op basis van de hoogtes (TAW) kan gesteld worden dat er een gering verschil bestaat tussen beide punten. Het is ook niet mogelijk op basis van deze twee boringen om te evalueren of enige helling aanwezig was in het oorspronkelijke reliëf. Dit lijkt ons echter ook van geen belang voor de verdere conclusies in het kader van dit project.

Samenvattend kan gesteld worden dat de bodemopbouw ter hoogte van de geplande bodemingrepen bestaat uit een verstoord antropogeen pakket, dat varieert tussen ca. 61 tot 86 cm diep, boven op het moedermateriaal (C-horizont) van de oorspronkelijke in situ bodem.

3. Impactbepaling

Het plangebied is gelegen in Koolkerke (provincie West-Vlaanderen), een deelgemeente van Brugge. Het terrein situeert zich ten noordoosten van de stadskern, geklemd tussen de Zagersweg en de Noorweegse kaai. Het projectgebied valt er volledig samen met het kadastraal perceel: Brugge/Afd.17/Sectie1/211A2.

Dit perceel is 3983,77 m² groot en zal worden opgedeeld in twee kavels. De zuidwestelijke kavel wordt 1997,22 m² groot en bevat een bestaand halfopen woonhuis. De noordoostelijke kavel wordt bijgevolg 1986,55 m² groot en zal ruimte bieden aan een open nieuwbouwwoning

van 11,48 bij 18 m (opp. 206,8 m²). De funderingssleuf wordt tussen 0,8 en 1,2 m diep t.o.v. het maaiveld uitgegraven.

De 49 bomen binnen het projectgebied blijven voorlopig allen bewaard; zo ook het leeuwendeel van de aanwezige bijgebouwen (opbergruimten en garage). Drie kleine opbergruimten zijn ingepland tot sloop (Fig. 5). De planmatige oppervlakte van de nieuwbouw overlapt met min. twee bomen.

Aan de twee bestaande inritten tot de percelen wordt niets veranderd. Ook de bestaande bomen op de dijk van de Damse Vaart blijven behouden, gezien deze sinds april 2016 beschermd zijn.

Het werfverkeer zal via de bestaande inritten de werf betreden.

Als de resultaten van het landschappelijk booronderzoek worden bekeken ten opzichte van de aard van de geplande ingrepen in de verkaveling dan kan besloten worden dat de nieuwbouwconstructie weinig impact zal hebben op de ondergrond. Dit zowel in oppervlakte als in de diepte. Bovendien zit onder het antropogeen ophogingspakket een bodem waarvan de toplaag is verstoord en het archeologisch potentieel laag wordt ingeschat.

4. Maatregelen

De kans dat er archeologische vondsten, sporen of structuren tijdens de werkzaamheden aan het licht komen is zeer klein.

Het booronderzoek toonde aan dat de impact van de geplande werkzaamheden op het archeologisch relevante niveau immers te gering is en te lokaal om ruimtelijke inzichten te bekomen in eventueel aanwezige archeologische vindplaatsen. Dit alles maakt dus dat het potentieel tot kennisvermeerdering zeer laag ingeschat wordt en dat verder archeologisch onderzoek kosten-baten niet te verantwoorden valt.

